

De uitslag der algemeene verkiezingen in Frankrijk kan ook in die anti-democratische richting, waarvan zoowel het verband met Rusland als de weerzin tegen Amerika getuigt, medewerken. Het ministerie Méline heeft niet bepaald een nederlaag geleden, maar een triomf hebben de verkiezingen het toch niet gebracht. De gunstigste berekening laat de partij, waarop het onder alle omstandigheden rekenen kan (regeeringsrepublikeinen en ralliés) onveranderd; dat wil zeggen: een meerderheid bezit het ministerie ook nu nog niet. Wil het dus aanblijven, dan dient het steun te zoeken bij de eene of de andere groep. Of liever slechts bij één groep: de monarchisten, tegenwoordig gaarne *conservateurs* genoemd. Want voor een republikeinsche concentratie, met de radicalen dus, schijnt de tijd niet gunstig, waar dezen bij de verkiezingen druk met de socialisten hebben samengewerkt. Zoo wordt de regeering vanzelf naar den conservatieven kant gedreven en daar zal zij zeker geen Engelsch-Amerikaansche neigingen opdoen.

Tot hiertoe heb ik nauwelijks over den oorlog gesproken, maar die is dan ook — vreemd genoeg — niet het belangrijkste van deze maand. Op den 1^{sten} Mei werd het eskader van admiraal Montojo in de nabijheid van de hoofdstad der Filippijnsche eilanden door de Amerikaansche vloot van Dewey geheel vernietigd. De slag heeft een enormen indruk gemaakt, die echter ontegenzeggelijk in den loop van de maand verzwakt is. De Spaansche schepen waren ongepantserd en van een verouderd type; er was overmacht aan 's vijands zijde en de Spanjaarden hebben niet [geheel ongelijk als zij beweren, dat de krachten zich eigenlijk nog niet met elkaar gemeten hebben. Dat de Filippijnen nog niet in de macht van de Amerikanen zijn, omdat Dewey niet genoeg manschappen heeft om zich aan wal te begeven, beteekent niet zooveel als het dralen en talmen van de Amerikaansche regeering zoowel met hem troepen te zenden als om de lang uitgebazuinde landing op Cuba uit te voeren. De hulp der opstandelingen in de West-Indische kolonie schijnt al even weinig te beduiden als die in het verre Oosten. Daarbij beginnen de Spanjaarden nu eenig succes te hebben; zij slaan pogingen om kleine troepen-afdeelingen met krijgsvorraad en levensmiddelen aan den wal te brengen, herhaaldelijk af, dwingen de Amerikaansche schepen na nuttelooze bombardementen van verschillende kustplaatsen op Cuba en Porto Rico tot vertrek en brengen hun vijand in een toestand van zenuwachtigheid en overprikkeling door de geheimzinnige actie van hun Kaap-Verdisch spook-eskader waarvan niemand weet wat het wil, terwijl het nu hier dan daar verschijnt en verdwijnt onder volslagen stilzwijgen van de Spaansche pers. De nadeelen der publiciteit van onze dagen zijn wel zeer sterk uitgekomen aan de overzijde van den Oceaan. Alwat de nationale verdediging en de oorlogsplannen betreft staat lang vooruit in alle kranten die, eenerzijds van babbelse senatoren en ambtenaren hun nieuws opdoende, anderzijds er zich op beroemen de regeering in te lichten omtrent actie en manoeuvres, waarvan zij het eerst en alléén op de hoogte moest zijn.

In Spanje heeft de oorlog een gedeeltelijke kabinetscrisis veroorzaakt, die